

התודה היתה באה פרק שמיני מנחות פא.

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. יִדְּיוֹ תְּבַאֲיָנָה אֶת אֲשִׁי
 וְאֶת הַחֹלֶב עַל הַחֹזֶה
 יִבְאֲנֻנִי אֶת הַחֹזֶה לְהַצִּיף
 אֶתוֹ תִּנּוּפָה לִפְנֵי יְיָ
 וּקְרָא וְלֹא
 2. טוֹב אֲשֶׁר לֹא תִדָּר
 מִשִּׁתְּדוֹר וְלֹא תִשְׁלֹם:
 קִהְלָה ה' ד'

הגהות הב"ח

(א) גמ' הא היא וולדה תודה :
(ב) רש"י ד"ה ענין אחר וכו'
יש ספק ביד כהן לאוכלן
זיום אחד ובעלים יכולין
כל"ל ומציבות אצל הכהן דליכא
לכהנים גמחה :

מוסף רש"י

[illegible]

וְכִי מִפְּרִיעַן מִחֲלֹה. שׁוּם קִרְבֵּן לֹא מֵנַח
 הָיָה. הוּא חֲזִיב לָקוֹת אֲרֻבְעִים עַל אֶרֶץ
 הַיַּבֵּשׁ. מוֹמָר וְכֹסֶפֶת וְאֶת הָאֲרֻבְעִים וְאֶת אֵל
 דָּבָר שֶׁהוּא אֶשְׁרֵי וּמַחֲמִידִים מִתְּלוֹת: **א** אֵל
 לִתְמוֹנֶת הָעוֹרֶה מֵהָן קִדְּשׁ הֵלֶם בְּשִׁשִּׁיטָּה
 פֶּאֱלִיז אֲמָרִי לֹא עֵצִי דִרְמַשׁ מִעִקְרָא:
וְלִיחִי לָהֶם וְכו'. וְדִקְדָּקְהוּ דֵּל וְכִי מִטְּסִין
 לְעוֹרֵה לִיחִי לִיחִי וְיִיחֵ חוֹל מִתְמוֹנֶת
 הָעוֹרֵה בִּינֵת פֶּאֱלִיז מִתְּסִין שְׁמִדְקָה
 בְּשִׁשִּׁיטָּה הֵנֵחַ וּפְלִיגִי הִיא מִתְמוֹרֵה דְּהוּ
 חוֹלִין לִיכָא אִשְׁקוּרָא דִּלְהֵא לֹא נִגְסוּ לְעוֹרֵה:
שְׁמִיטָה דִּלְהֵא אֲרֻבְעִים. מֵלֹת דִּתְמוֹרֵה
 שְׁרָרִיךְ הֵלֶךְ וְכֵל מִקֹּס מִתְּסִין לָהֶם
 לְמַעֲלֵה וְרָרִי לְמַעֲלֵה בְּשִׁיטָּה מִתְּסִין שְׁמִיטָה
 בְּשִׁטָּה. וְכִי קִשִּׁי הֵא דִלְמַר לֵעִיל (כג)
 לִמִּקֹּס שִׁיטָּה לָהֶם לְמַעֲלֵה וְאֲמַר
 הִיכָא אֲמַר דִּן פֶּסַח מִתְּמוֹנֶת אֲמָרִי לֹא
 אֲמַר מֵהָן מִתְמוֹרֵה אֲרֻבְעִים עִיקֵר מִיחֵלָה
 בְּשִׁטָּה דִּתְרִיחִין מֵהָן לֵעִיל (ד) **לְפָנֵי כִּי מִטְּסִין.**
 וְשִׁטָּתוֹת וְתוֹרֵה הִיא בְּכָל שְׁמִיטָה: **קִמְצִיל**
חוֹלִין לְעוֹרֵה. שְׁמָה מִתְמוֹרֵה הִיא: **וְלִיחִי**
שְׁמִיטָה. מֵלֹת וְלִיחִיחִי מִתְמוֹרֵה חֲזִק רִבְרִי וְיִחֵן
 וְיִפְרִישׁ מִתְמוֹרֵה שְׁמִיטָה הֵנֵחַ וְכִי
 גִּזְזִיא: **וְלִיכָא אֶל כִּי כִּי וְלִקְדָּשׁ אֲרֻבְעִים**
שְׁמִיטָה. וְכִי שְׁמִיטָה דִּרְגוּלִי הֵא הִיא
 חֲרִיבָה מִתְמוֹרֵה וְיִיחֵיחִי חֲרִיבָה מִתְמוֹרֵה נֶפֶשׁ
 דֵּלִי אֶל דִּקְדָּשׁ תוֹרֵה הִיא הוּא שְׁמִי
 תוֹרֵה וְתוֹרֵה מִתְמוֹרֵה מִתְמוֹרֵה וְכִי
 דִּקְדָּשׁ מִתְמוֹרֵה וְכִי הוּא אֵלֶּה אֵלֶּה אֵלֶּה חֲרִיבָה
 הִיא שְׁמֵנִה לִישְׁבִּיחֵהוּ מֵהָן מִ' קִדְּשׁ וְכִי
 הוּא חוֹלִין בְּשִׁטָּה: **וְאֲמָרִי לֹא אֲפִשֵׁר בְּכִי**
שְׁמִיטָה דִּתְמוֹרֵה. וְשִׁטָּתוֹת **אֲרֻבְעִים צִי**

בנעלים דעכן איז ראה נאכטל בי אס
אירעטע דעכער שמה אין כאן אלע מודה
אזעל ופין נאכטל בי אס ארבעט מודה
(1) ובעלעס נמי מושפין שמה שמיין מרות
והן שלט שמונה קדמות ונמלא איתן ארבעה
אלה מות ארדים. ועלי דאמריין בי לא ליקום
לחולין ליכא למימר קממעט באצילע
ארבעעס דהאס ליכא אלע ארבעעס חלות
ומה נפך אית איה לפרש' ד' לתרומה
אלא הכא דפרש' שני חלות איכא למימר
ארבעעס שלח לנורח קן וקא מנעט
לבעיס באצילע ארבעעס: ענין אחר
דקא מנעט באצילע ארבעעס. דליתו בעמלא
איכא דליכא אלע חד קרנ' אן יקדשו מ'
מחנה שמונים אין נאכלין להביס אס
ארבעס ודחיק כוליה נאכלין לבעיס ויבין
לדיכא אלע ארבעס א' ספוק (2) ביד
אובלגן ביום אחד ה' אכלן דאכא
להביס שמונה (3) וכל בעלי יבין להאכל
מתקלן לכל מי שירא ולא אהו לדי שריפא
אלא (4) ממונה לנביס מן דאין נאכלין
אלא לנביס ונביס ובעדיס דלגלג' אס
מזא אכלי לפרוה שמונה ביום אחד והיו
המותר באכא ונמלא איה הוי ארבע מודה
א' איה מודה אס ארבעים וליכא דהייס אס

ד' ונתחלה ממעט באכילה דאלו ד' שורץ' לתהדר שרף להו ועבר משום כל תשמישות מעצרת דדעיהם להו נמי להתכפר בעצמותיהם בולגום משום דהתקדשותם לא הוה עומד דבר מפרסם להו לא הוה אלא חמא גמולא דמיתות שרי מקפתה הוה שיקר קרנן דר' גופיה מיתוי מתחלה לשם מתור איכא נמי משמיע לעובר שלא הקדשו כהקדשים לאס הי משמיע משאיר שצין יכול לשמיר 'א' לקרנן לפני ע' טעמא דר' ויתקן דאלמר להו בולגום מתכפר פוסל הוול דר' הי מהכפר באיור מתכפרה דלמאס: הוה שורץ אמר טוב דס' ל' חיות מהו ומהו אלא נון החולין דבר שבהמה וקוין און אלא נון החולין

[illegible]

אם איתא דרחוקיה ביה
יוחנן מודה היכא
כדאמרין לעיל ושמה דדוקא
חולין לעזרה דהוי אורח קמ

וכי מפרשישן תחלה למותרות יתיב רבי יצחק
בר שמואל בר מרתא קמיה דר"נ וייתיב וקאמר
ולייטי בהמה ולחם ולימא אי הך דקיימא תמורה
היא הא תורה והא לחמה ואי הך דקיימא תורה
היא הא לחמה והא תהוי תמורה א"ל ^א עניי מדי
ארבעין בבתייהו וכשר בר ^ב עילאי חלש על
לגביה אביי ורבנן וייתיב וקא אמרי אם איתא
לדר' יוחנן דאמר ^ג חוץ לחומת העזרה קדוש
לייתי לחם ולותבה חוץ לחומת העזרה ולימא אי
הך דקיימא תורה היא הא לחמה ואי לא ליפוק
לחולין משום דאיכא ארבע להניף היכי ליעביד
^ד לנפינהו אבארי? לפני ה' כתיב גוואי קא
^ה מעילי חולין לעזרה הלכך לא אפשר מתקין
לה רב שישא כריה דרב אידי אם איתא
לדחוקיה דאמר ^ו קדשו ארבעים מתוך שמונים
לייתי בהמה ולייתי שמונים בהדה ולימא אי
הך דקיימא תורה היא הא נמי תהוי תורה
והא שמונים דתרווייהו אי הך דקיימא תמורה
היא הא תורה והא לחמה ולקדשו לחו
ארבעים מתוך שמונים משום דקא ממעט
באכילה ^ז דארבעים אמר ליה רב אשי לרב
כהנא אם איתא ^ח לדברי יוחנן דאמר הפריש
חטאת מעוברת וולדה רצה בה מתכפר רצה
בוולדה מתכפר לייתי בהמה מעוברת וימתין
לה עד שתלד ולייתי שמונים בהדה ולימא אי
הך דקיימא תמורה היא ^ט ^א (6) הא וולדה
תורה ^י היא והא שמונים דתרווייהו ואי הך
קיימא תורה היא הא נמי תורה היא והא

שמונים דתרווייהו הוא והאי ליהוי מותר דתתור
רבי יוחנן אם שיירו משוייר דלמא אם שיירו
יוחנן ¹ דאמר אדם מתכפר בשבח הקדש רב
רב דימי בריה דרב הונא מדרמהוריא לרבינא
וליתיי בהמה אחרית וליתיי שמונים בהדה ול
הני תרתי תודות והא שמונים דתרווייהו ואי ק
עלי נמי ליהוי תודה והא שמונים דתרווייהו
² התורה אמרה ² טוב אשר לא תדור משתדור
ולינודור בתחילה: **מתני** האומר *הרי עלי ת

ללא כדיו (ז) מ"ר. ענין אחר ממעט באכילה דמ' דילתא לא קרי
גירסא (ח) כן שטעני' דלא דא משכבר כלי בוולדא משכבר.
משכבר בארזי מוס' שרלה דכדומיה גזי מודה יכול לעשותו.
משכבר אסא' וול דלמתי לא נאמרה: (י) יישי' כהמ' מועברת.
ואלמ' לתימר דתפריס מזהל' לומר: (יא) וכלי יישי' (כ) מוכר גז
האשפרסא לא הויא אלא גופא וועסוי קמקתו וז' האשפרסא
ד' מועברין ובי' אלא מילתא (כא) עטס דרבי' וכלי האשפרסא
דלא חשיב בוולדא דבעי' לתימר דכדומיה גזי מודה שיהי' האש
אלא מוס' ויהי' און יכול לעשות מועברת וקצין און יכול להקדיש
שרלה ולמס' משכבר (כב) כגזא הוולד צוול דרי הפרישה מועברת
ועלמה ועלמה עמק' אלא אכל הביצ' שיהי' ולמס' (כג) ולימא
ד' אלא סדור. וקומקני' (כד) ולימא (כה) דלאמר עלי' ואלא
(כז) 'בתנא' אסאמר יהי' עלי' מודה יבוא יהי' עלי' מוס' מן הסו
מערין לתמן (כח) ויבין ולימא יהי' עלי' מודה יבוא יהי' עלי' מוס' דלא
מערין לתמן (כט) ויבין ולימא יהי' עלי' מודה יבוא יהי' עלי' מוס' דלא

רש"י בת"י

[illegible]

אם איתא דדחוקיה ב', בזמן נקט אם איתא דהא אפי' רבי יוחנן מודה היכא דאמר ליקדשו ארבעים מתוך שמונים כדאמרין לעיל ושם דדוקא היכא ^א דלא מיכוין כדאמר (נר) לייטי חולין לעזרה דהוי זורק קרבן ^ב ואיכא בינייהו ארבעים דודאי הוו

תורות יתיב רבי יצחק
מיה דר"נ ויחיב וקאמר
א' הך דקיימא תמורה
והא י' הך דקיימא תורה
תמורה א"ל ע"י מרי
רוב ב' עילא חלש על
וקא אמרי א' איתא
לחומת העזרה קדוש
לחומת העזרה ולימא אי
א' לחמה ואי לא ליפוך
בע להניף הכי ליעביד
י' ה' כתיב גוואי קא
דבר לא אפשר מתקין
רוב אידא א' איתא
אורבועים מתוך שמונים
וגונים בהרה ולימא אי
הא גמי תיהוי תורה
א' הך דקיימא תמורה
לחמה וליקדשו להו
משום דקא ממעט
דור ליה רב אשי לרב
י' יוחנן דאמר הפרישי
ציה בה מתכפר רצה
ציה בה מעוברת וימתן
מונים בהרה ולימא אי
יא ב' (ג) הא וולדה
ים דתרווייהו וא' הך

עודה

הוא ליהיו מותר תורה אמר ליה מאן לימא לן דאמר
דבין דלמא אם שייור אינו משייור והינו "מעמא דרבי
וכפר בשבח הקדש רבינא אקלע לרמהוריא אמר ליה
רבינא מדמהוריא לרבינא ולית' בהמה ולימא הרי עלי
לית' שמונים בהדה ולימא אי חד דקימא תמורה היא
שמונים דתרייהו ואי חד דקימא תודה היא והא דאמרי
הא שמונים דתרייהו ואידך תהוי לאחריות אמר ליה
גשר לא תדור משתדור ולא תשלם ואת אמרת ליקום
האומר "הרי עלי תודה יביא היא ולחמה מן החולין"
תודה

עין משפט
נר מצוה

לֹא אֶמְיִן פֶּעַם מֵהַלְּ
מַעֲהָרָה הַלְכָה טוֹ:

רבינו גרשום

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]